

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119337210
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:6119337210.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., P., o zaplatenie 876,96 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a** .

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu upomínaciu súdu dňa 19.07.2019, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 25.11.2020, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 876,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 876,96 eura od 22.05.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 21.05.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa XX.XX.XXXX Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.071,65 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 876,96 eura, z riadneho úroku vo výške 0 eur, z úroku z omeškania vo výške 69,69 eura a z poplatkov vo výške 125,- eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonala žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 876,96 eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 876,96 eura. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 194,69 eura, ktorá pozostáva z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 69,69 eura a z neuhradených poplatkov vo výške 125,- eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 22.05.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na výzvu súdu žalobca doplnil žalobu a uviedol, že dňa 26.10.2015 bola medzi žalovanou a postupcom uzatvorená Zmluva o kreditnej karte, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 900,- eur. Žalobca uvádza, že návrhom na uzavretie zmluvy nedisponuje. Skutočnosť, že k jej uzavretiu došlo a

žalovaná služby poskytnuté na základe zmluvy využívala, preukazuje priložené platobná história. Keďže skutočnosť, že došlo k riadnemu uzavretiu zmluvy o kreditnej karte nebola protistranou rozporovaná, v zmysle § 151 ods. 1 CSP je toto tvrdenie potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie. Na základe tejto skutočnosti je potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že došlo k riadnemu uzavretiu zmluvy o kreditnej karte. Na preukázanie splnenia povinnosti postupcu podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách predkladá žalobca výzvu zo dňa 23.01.2018 spolu s podacím hárkom. Dňa 21.05.2018 postupca na žalobcu postúpil vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 1.071,65 eura, ktorá pozostávala z istiny 876,96 eura, z poplatkov vo výške 125,- eur a z úroku z omeškania po vypovedaní zmluvy vo výške 69,69 eura. Žalovaná suma vo výške 876,96 eura - debetné operácie: výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 1.170,44 eura (v platobnej histórii predstavujú súčet položiek Financial Issuer message Us-on-VISA non-dispute Population) a poplatky vo výške 251,79 eura (v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Fee transaction.“); kreditné operácie: úhrady vo výške 420,27 eura (v platobnej histórii predstavujú súčet položiek Splátka v hotovosti 138, Splátka 264,86, Fee refund bundled 8, Odmena za platbu kreditnou kartou 9,41. Súčet debetných operácií na účte žalovanej predstavuje sumu vo výške 1.422,23 eura. Súčet kreditných operácií na účte žalovanej predstavuje sumu vo výške 420,27 eura. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 293,48 eura a na poplatky suma vo výške 126,79 eura. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovanej ku dňu nadobudnutia účinnosti vypovedania zmluvy/vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlžného zostatku - to je ku dňu 23.12.2018, predstavuje sumu vo výške 1.001,96 eura (v platobnej histórii evidované ako „Payments to account adjustment“) a v zmysle započítania vykonaných úhrad pozostáva z istiny vo výške 876,96 eura, z poplatkov vo výške 125,- eur. Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje neuhradenú istinu úveru.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.05.2018, Pokus o zmier zo dňa 29.04.2019, Podací hárok č. EPH160631214, Prijatie návrhu na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte zo dňa 26.10.2015, Výzvu zo dňa 14.11.2016, Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s., Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0398/2018/CE zo dňa 21.05.2018, Sadzobník SLSP, a.s., Obchodné podmienky pre kreditné karty, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Výpoveď zmluvy zo dňa 11.10.2016, Výzvu zo dňa 23.01.2018, Podací hárok č. EPH117845980, Platobnú históriu.

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadřila.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ako aj podaním Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10.05.2021 vrátane Doručky a výsledkom elektronickej lustrácie žalovanej v Registri obyvateľov, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, a v neprítomnosti žalovanej, ktorá mala predvolanie doručené (rub č.l. 106), svoju neprítomnosť neospravedlnila, o odročenie pojednávania nežiadala, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu (SLSP, a.s.) podpísal dňa 26.10.2015 Prijatie návrhu na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte (č.l. 9), s uvedenými údajmi - druh úveru: spotrebiteľský revolvingový úver (kreditná karta), schválený celkový úverový rámec: 900,- eur, RPMN: 31,26%, celková čiastka k zaplateniu: 1.039,04 eura, odplata: 20,89% p.a.. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0398/2018/CE zo dňa 21.05.2018 (č.l. 16) bola pohľadávka vo výške 1.071,65 eura, z toho istina vo výške 876,96 eura, postúpená na spoločnosť žalobcu. Výzvou zo dňa 23.01.2018 (č.l. 83) vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť pohľadávky, ktorá výzva bola podľa Podacieho hárku (rub č.l. 83) doručovaná žalovanej na adresu E.. Z výsledku elektronickej lustrácie žalovanej v Registri obyvateľov (č.l. 116) vyplýva, že žalovaná má od 04.08.2006 evidovaný trvalý pobyt na adrese N. P.. Z Doručky

(č.l. 114) vyžadanej z Okresného súdu Banská Bystrica vyplýva, že žaloba bola podaná na upomínací súd dňa 19.07.2019.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu prijatia návrhu), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu prijatia návrhu), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

16. Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

17. Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

18. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

19. Podľa § 46 ods. 1 a 2 OZ, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. (1) Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine. (2)

20. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu prijatia návrhu), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (1) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením

z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. (2)

22. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (1) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (2)

26. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

28. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Právny vzťah majúci byť založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zák.č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

31. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0398/2018/CE zo dňa 21.05.2018 došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka.

32. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Žalobca spolu so žalobou, resp. v rámci doplnenia žaloby, predložil Výzvu zo dňa 14.11.2016 (č.l. 10), Výpoveď zmluvy zo dňa 11.10.2016 (č.l. 82) a Výzvu zo dňa 23.01.2018 (č.l. 83), avšak nepreukázal ich doručenie žalovanej. K Výzve zo dňa 23.01.2018 predložil podací hárok, ktorý však nie je dokladom o doručení, keď zároveň podľa podacieho hárku mala byť zásielka doručovaná žalovanej na adresu, ktorá nie je a ani v čase prijatia návrhu nebola, adresou trvalého ani prechodného pobytu žalovanej (viď výsledok el. lustrácie žalovanej v Registrii obyvateľov č.l. 116), pričom dôvodnosť doručovania žalovanej na uvedenú adresu žalobca ničím nepreukázal (keďže nepredložil napr. návrh na uzavretie zmluvy, z ktorej by uvedená adresa vyplývala). Vyššie uvedené výzvy by bolo možné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, avšak žalobca nepreukázal, že by niektorá z týchto výziev bola doručená žalovanej, keďže nepredložil doručanky k výzvam, pričom predložený podací hárok nepreukazuje ani len odoslanie výzvy zo dňa 23.01.2018 na relevantnú adresu žalovanej.

33. Ustanovenie § 92 ods. 8 by malo banku motivovať k tomu, aby podnikla kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu v prípade dlhodobého omeškania dlžníka s plnením, aby tak počas trvania zmluvy každý mesiac len nepripisovala na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval, keď takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou. Poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru vo forme kreditnej karty je špecifickou, právnym predpisom upravenou činnosťou, pričom nie je v záujme spotrebiteľa, aby banka kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách.

34. Súd dospel k záveru, že z dôvodu nedodržania postupu pri postúpení pohľadávky voči žalovanej v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, nie je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný. Žalobca totiž v konaní nepreukázal, že by pred postúpením pohľadávky od právneho predchodcu bola žalovanej v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB preukázateľne doručená písomná výzva na zaplatenie dlhu a následne uplynulo viac ako 90 kalendárnych dní od jej doručenia žalovanej, čo je podmienkou pre vznik oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej inej osobe, ktorá nie je bankou. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaný. Vecná legitimácia predstavuje hmotnoprávny vzťah strany sporu k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Strana sporu, ktorá je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitimáciu. Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovanej strany uplatnené v konaní. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitimácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. O takýto prípad išlo aj v prejednávanej veci, keď súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné.

35. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, v ktorom súd druhej inštancie v obdobnej veci skonštatoval, že „banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. ... V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takáto výzva bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej sporiteľne, a.s. riadne odporcovi doručená. Prvostupňový súd teda dospel k správne záveru, že pre nenaplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona o bankách nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku na navrhovateľa.“

Obdobný názor zastáva aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp.zn. 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, v ktorého odôvodnení uviedol, že „ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.“ Rovnako súd dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednávaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že „žalobca teda neunesol svoje dôkazné bremeno, keď nepreukázal existenciu a doručenie žalovanému výzvy banky na splnenie omeškaného dlhu. V spise sa taký dôkaz nenachádza a žalovaný jeho existenciu ani v odvolaní netvrdil. Žalobca teda nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné (aj keby zmluva o postúpení bola účinná, aj keby bolo žalovanému doručené oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky). Je treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie pred súdom, a preto bolo dôvodné jeho žalobu zamietnuť, tak ako to už správne uzavrel súd prvej inštancie.“ Obdobný názor vyslovil Krajský súd v Trnave aj v rozsudkoch č.k. 10Co/294/2017-137 zo dňa 11.09.2018 a č.k. 24Co/69/2018-118 zo dňa 14.11.2018.

36. Najmä však súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

37. V konaní nepostačovalo predložiť oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, pretože toto bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, ale žalobca musí v konaní preukázať, že postúpenie pohľadávky bolo platné. Aj v prípade, že by súčet všetkých omeškaní žalovanej so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok, bolo by potrebné doručiť žalovanej výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Z formulácie druhej vety ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB („Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.“) jednoznačne vyplýva, že spojenie „to neplatí“ sa vzťahuje len na vetu pred bodkočiarkou, a nie na prvú vetu ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB. Z uvedeného je zrejmé, že časť úpravy o tom, že skôr uvedené neplatí, sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky napriek neskoršiemu plneniu klienta, ako to ustálil Najvyšší súd SR vo vyššie citovanom rozhodnutí sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018.

38. Naviac, keďže v konaní nebolo preukázané doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanej, nebolo ani preukázané ukončenie záväzkového vzťahu medzi bankou a žalovanou. Banka tak žalobcovi postúpila pohľadávku bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol, a teda nie je možné urobiť záver o tom, že by predmetná pohľadávka bola ku dňu postúpenia splatnou v celom rozsahu. Z § 92 ods. 8 ZoB pritom vyplýva, že banka môže postúpiť iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 ZoB, pretože z dôvodu, že ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý dlh, banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok je preto aj z tohto dôvodu neplatným právny úkon v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom.

39. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. zamietnuť, a keďže žalovaná nie je povinná zaplatiť žalobcovi istinu, nemohla sa ani dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

40. Súd dodáva, že aj v prípade aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní by bolo potrebné žalobu zamietnuť, a to z dôvodu, že žaloba bola podaná až po uplynutí premlčacej doby.

41. Z vykonaného dokazovania nebolo možné mať za preukázané, že by medzi SLSP, a.s. a žalovanou bola platne uzavretá zmluva o kreditnej karte. Žalobca ako listinný dôkaz, ktorým malo byť preukázané uzavretie takejto zmluvy, predložil iba Prijatie návrhu na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte zo dňa 26.10.2016 podpísané zo strany banky. Uvedená listina nie je podpísaná žalovanou a žalobca nepredložil ani písomný návrh na uzavretie zmluvy (§ 46 ods. 2 OZ), ktorý by žalovaná preukázateľne podpísala. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať v zmysle § 40 ods. 1 OZ v spojení s 46 ods. 1 OZ a § 9 ods. 1 ZoSÚ písomnú formu, inak je neplatná. Na neplatnosť zmluvy musí súd prihliadať ex offo, pretože ide o absolútnu neplatnosť. Súd musí mať uzatvorenie písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere preukázané, pretože je povinný ex offo posúdiť, či zmluva spĺňa náležitosti požadované zákonom. Z uvedeného dôvodu nemožno vychádzať z toho, že skutkové tvrdenia žalobcu o uzavretí zmluvy o kreditnej karte žalovaná nepoprela.

42. V konaní nebolo preukázané, že by zo strany žalovanej došlo k návrhu na uzavretie zmluvy, t.j. k offerte (§ 43a ods. 1 OZ), keďže žalobca v konaní nepredložil žiaden písomný návrh na uzavretie zmluvy. Súd tak nemal za preukázané, čo vôbec bolo obsahom návrhu a či v ňom boli obsiahnuté náležitosti podľa ZoSÚ. Zároveň nebolo možné zistiť, či prípadný návrh na uzavretie zmluvy o kreditnej karte zo strany žalovanej a prijatie návrhu zo strany banky majú zhodný obsah a možno hovoriť o návrhu a prijatí návrhu, pretože v opačnom prípade by i tak išlo (v prípade prijatia) o nový návrh. Samotné prijatie návrhu pritom nie je možné považovať za zmluvu, keď ide len o jednostranný právny úkon zo strany banky, pretože žalovaná túto listinu nepodpísala. Keďže žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o uzavretí zmluvy o kreditnej karte, pretože nebolo preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme tak, ako to predpokladá § 9 ods. 1 ZoSÚ, ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 40 ods. 1 OZ, na ktorú skutočnosť musí súd prihliadať z úradnej povinnosti (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/527/2015 zo dňa 22.02.2017).

43. Keďže v konaní nebolo preukázané, že bola uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere a čo bolo jej obsahom (a okrem toho, či spĺňala náležitosti ZoSÚ), žalobcovi by vzniklo právo požadovať od žalovanej len sumu istiny, ktorá bola žalovanej skutočne poskytnutá, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z platobnej histórie (rub č.l. 86), žalovaná naposledy čerpala sumu 25,48 eura, a to dňa 04.07.2016, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 19.07.2019.

44. V prípade neplatnosti zmluvy (čo je aj prípad tu prejednávanej zmluvy), vzniká povinnosť jej účastníkov vrátiť si navzájom už vykonané plnenia (§ 457 OZ), a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná bola povinná vrátiť veriteľovi iba čerpanú istinu, ktorá predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia. Nakoniec, žalobca si v konaní uplatnil práve a len nevrátenú istinu bez úrokov a poplatkov.

45. Vyššie citované ustanovenie § 54a OZ je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 OZ, a je treba aplikovať ho prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 54a OZ povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľavala v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 54a OZ bola zavedená zákonom č. 343/2018 Z.z. s účinnosťou od 05.12.2018, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave bolo prijaté prechodné ustanovenie § 879v OZ, v zmysle ktorého konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov. Keďže tu prebiehajúce konanie začalo až po účinnosti zákona č. 343/2018 Z.z., bolo potrebné aplikovať predmetné ustanovenie § 54a OZ, a preto sa súd zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku.

46. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv,

jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

47. V konaní si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 876,96 eura, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej, keďže má ísť o istinu. Bezdôvodné obohatenie sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej alebo 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ.

48. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je v zmysle § 107 ods. 2 OZ rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia. Trojročná objektívna premlčacia doba začala v zmysle § 107 ods. 2 OZ plynúť vždy nasledujúci deň po tej ktorej debetnej operácii na účte. Keďže súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 54a OZ, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo, na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nie je možné mu priznať žiadnu sumu z uplatnenej istiny, pretože žalovaná naposledy čerpala sumu 25,48 eura dňa 04.07.2016, a po uvedenom dátume už žiadne čerpanie nevykonala. Žaloba pritom bola na súd podaná dňa 19.07.2019, t.j. viac ako tri roky po poslednom čerpaní žalovanej. Aj vzhľadom na uvedené bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť, a to vrátane úroku z omeškania zo zamietnutej istiny, keďže tvorí príslušenstvo pohľadávky a sleduje jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

49. Súd dodáva, že ak sa v platobnej histórii pod dátumom 22.10.2016 uvádza suma 876,96 eura ako „čerpanie úveru“, resp. „výber“, ide len o internú účtovnú transakciu banky, a nie o skutočný výber žalovanou, a to vzhľadom na výpoveď zmluvy dňa 11.10.2016. Súd tiež ako na „výber“ nenahliadal na položky „Fee transaction“, keďže nešlo o istinu, ale o poplatky, na ktoré žalobca nemá nárok jednak z dôvodu chýbajúcej aktívnej vecnej legitímácie, ako aj z dôvodu, že si podľa vlastného tvrdenia v konaní uplatňoval iba istinu úveru.

50. Súd dodáva, že v konaní nebolo možné vychádzať z toho, že platnosť postúpenia alebo uzavretie zmluvy neboli žalovanou namietané, pretože v spotrebiteľskom spore súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takýmito dôkazmi, ktorý súd vyžadoval, boli dôkazy o uzavretí zmluvy v písomnej forme a dôkaz o doručení niektorej z výziev banky žalovanej, ktorými dôkazmi žalobca nedisponoval.

51. Súd poukazuje na to, že na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa však z pojednávania ospravedlnil a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti. Pri postupe podľa § 181 ods. 2 CSP súd uviedol, že nemá za preukázanú písomnú formu zmluvy, včasnosť podania žaloby a platnosť postúpenia pohľadávky. Žalobca sa však na pojednávanie nedostavil, čím sa vzdal možnosti reagovať na uvedené a predkladať súdu prípadne ďalšie dôkazy. Súd nebol povinný pojednávanie odročiť a o uvedenom žalobcu upovedomiť písomne, pretože postup v zmysle § 181 ods. 2 CSP sa realizuje práve na pojednávaní.

52. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať ex offo.“

53. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

57. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

58. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanej, ktorá by inak na náhradu trov konania mala nárok, keďže bola v konaní plne úspešná, nárok na náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku nepriznal, pretože jej v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.